

gers død fyldt 65 år, udbetales erstatningen som anført i 2. pkt.

Stk. 6. Er en efterladt ikke anset for erstatningsberettiget efter stk. 1, kan den pågældende inden for en frist på 5 år fra modtagelsen af meddelelsen herom kræve erstatningsspørgsmålet genoptaget, hvis sagens faktiske omstændigheder ændrer sig væsentligt i forhold til dem, der blev lagt til grund ved afgørelsen. På samme måde kan en efterladt, der har fået tilkendt erstatning efter stk. 1, jf. stk. 2, inden for en frist på 5 år efter ydelsens ophør kræve erstatningsspørgsmålet genoptaget med henblik på tilkendelse af yderligere tidsbestemt løbende ydelse, hvis sagens faktiske omstændigheder ændrer sig væsentligt i forhold til dem, der blev lagt til grund for afgørelsen.

§ 33. Efterlader afdøde sig børn, over for hvilke den pågældende havde forsørgelsespligt efter lov om aktiv socialpolitik, tilkommer der hvert barn, som har den anden af sine forældre i live, en løbende årlig ydelse på 10 pct. af afdødes årsløn, jf. § 37, stk. 3, indtil barnets fyldte 18. år.

Stk. 2. Mister et barn, som modtager løbende ydelse efter stk. 1, den anden af sine forældre, tilkommer der for den resterende tid barnet en årlig ydelse på 20 pct. af afdødes årsløn. Samme årlige ydelse tilkommer indtil barnets fyldte 18. år hvert barn, for hvilket den skadede borger ved sin død stod som eneforsørger efter lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 3. Er barnet ved det fyldte 18. år under uddannelse og forholdene i øvrigt taler derfor, kan ydelsen forlænges til tidspunktet for uddannelsens afslutning, dog længst til pågældendes fyldte 21. år. Samme ret har afdødes barn, som på tidspunktet for dødens indtræden var fyldt 18 år og under uddannelse.

Stk. 4. Hvis ydelserne efter stk. 1-3 udregnes til mere end 50 pct. af afdødes årsløn, nedsættes de enkelte ydelser til samlet 50 pct. af afdødes årsløn. Ydes der samtidig erstatning efter § 32, nedsættes ydelserne tilsvarende til 40 pct. af afdødes årsløn.

Stk. 5. Ydelserne efter stk. 1-3 udbetales med virkning fra dødsfaldet med 1/12 månedlig forud. Udbetales der i anledning af dødsfaldet efterindtægt, udbetales ydelsen dog først fra udløbet af efterindtægtsperioden.

§ 34. Hvis de samlede årlige ydelser efter §§ 32 og 33 udgør mindre end 70 pct. af afdødes

årsløn, kan der inden for denne begrænsning under særlige omstændigheder tillægges erstatning til andre, som afdøde helt eller delvis forsørgede, da arbejdsskaden indtraf. Erstatningen kan bortset fra erstatning til afdødes stedbørn under 21 år udbetales som kapitalbeløb, jf. § 39.

Fælles bestemmelser

§ 35. Tilkommer der som følge af arbejdsskaden den skadede borger pension efter lov om tjenestemandspension, nedsættes værdien af erstatningen for tab af erhvervsevne efter denne lov. Nedsættelsen sker med 2/3 af værdien af det beløb, hvormed tjenestemandspensionen er forhøjet ud over den pension, der svarer til tjenestealderen på tidspunktet for pensioneringen.

Stk. 2. Medfører arbejdsskaden døden, og tilkommer der som følge af dødsfaldet de efterladte pension efter lov om tjenestemandspension, nedsættes erstatning for tab af forsørger efter denne lov med 2/3 af det beløb, hvormed tjenestemandspensionen er forhøjet ud over den pension, der svarer til afdødes tjenestealder på tidspunktet for dødsfaldet.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 anvendes tilsvarende på andre erstatningsberettigede efter denne lov, for hvem der med hensyn til pension er fastsat regler, der svarer til reglerne i lov om tjenestemandspension. I disse tilfælde betaler forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring til pensionsgiveren et beløb svarende til det beregnede fradrag i den skadede borgers eller de efterladdes erstatning efter denne lov.

§ 36. Hvis den skadede borger eller de efterladte har fået udbetalt ydelser efter lov om social pension eller lov om aktiv socialpolitik for en periode, hvor der senere tilkendes erstatning som løbende ydelse for tab af erhvervsevne, jf. § 28, eller tab af forsørger, jf. §§ 32-34, har kommunen krav på refusion fra forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Refusionskravet omfatter forskellen mellem det beløb, som efter de nævnte love er udbetalt, og det beløb, som ville være blevet udbetalt, hvis erstatningen var blevet udbetalt samtidig med de sociale ydelser. Kommunens krav kan dog ikke overstige det beløb, der efter denne lov er tilkendt den pågældende for samme tidsrum. Refusionskravet fortabes, hvis det ikke fremsæt-